

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor kranjski.

(IX. seja, dne 5. novembra 1889.)

(Konec.)

Poslanec Klun pravi, da je obširna razprava o normalnošolskem zakladu bila sicer jako zanimiva, a od nasprotne nemške strani slišalo se ni nič novega. Pela se je pač le stara pesem baš od nasprotne strani. Dr. Schaffer pravil je o koncesijah, katere je baje dobila slovenska stranka, a težko bilo bi dr. Schafferju, da bi navel te koncesije (dr. Schaffer kliče: Das nächstmal), kakor tudi, da bi dokazal, da so jedino le Nemci omikan narod. (Dr. Schaffer kliče: Habe ich niemals behauptet!) Kar se tiče razlogov, ki so se danes navajali od slovenskih poslancev zaradi pripravnice in realke, kako naj bi se tam uravnaval pouk, se vsi narodni slovenski poslanci s temi resolucijami načelno strinjajo, in če danes večina slovenskih poslancev glasuje za dovolitev 600 gld., ne stori tega zato, da bi narodni poslanci držali se stališča, ki je nekdanje veljalo, da je le oni kaj vreden, ki nemški zna. Ti časi so, hvala Bogu, pretekli! Bil je pač čas, in to ravno tedaj, ko se je ustavilo teh 600 gold., takrat je bila nevarnost ponemčevanja. Nemci se pač spominjajo istih časov, ko so imeli oni tudi v vseh slovenskih kronovinah najboljše službe, česar danes ni več, ko se vendar zahteva zanje slovenskih jezikov. Vender pa, ko bi naši slovenski rojaki ne znali nemškega jezika, zaprte bi njim bile vse visoke službe, le pometalci ulic, k večjemu žandarji utegnili bi postati, ker bi ravno nemškega jezika zmožni ne bili, kajti nemški jezik ostal bode, ne da bi postal postavno proglašeni državni jezik, conditio sine qua non za istega, ki bo hotel zavzeti višji dostojanstvo v avstrijski državi. Zato ne gre nemščine iz naših šol popolnem izriniti. Ranjki oče slovenskega naroda dr. Bleiweis rekel je pri priliki šolske debate v deželnem zboru, ko je šlo slovenskemu pouku odkazati več prostora, da tudi Slovenci priznavajo korist nemškega jezika in da istega iz slovenskih šol nikakor popolnoma izriniti nečejo. Tako je govoril tak mož, danes pa so nekateri, ki mislijo, da bodo zvezde strahovali, ki se pa morajo skriti pred dr. Bleiweisom. In

istega mnenja, kakor Bleiweis o tej zadevi, so bili zaslužni narodni možje dr. Toman, dr. Costa, Schloissnig, dekan Toman itd. Tistim učencem, ki doma ostanejo, pač ni treba znanja nemškega jezika, a vsem drugim, ki gredo na srednje šole ali izven dežele, le koristi. Dasi ima slovenski narod veliko razuma in talenta priučiti se tujih jezikov, vender je že marsikateri talentirani učenec moral obesiti svoje študije na kol, ker mu je ravno manjkalo zadostnega znanja nemškega jezika. Ta skrb in ne gorečnost za znanje nemškega jezika vodi stariše, da svoje otroke pošiljajo v nemškega jezika pouk in tudi poslanec Hribar ne bode s svojim otrokom ravnal drugače. Pouk v nemškem jeziku bode tedaj zmirom potreben, dokler ga bodo sami stariši za svoje otroke zahtevali, razloček bi bil le ta, da bi ga stariši sami plačevali morali, če se za ta pouk nič ne dovoli. (Dr. Tavčar: Pa povejte nam uspehe tega pouka!) Govornik odvrne, da bode to koncem govora storil. Nadaljujoč pravi, da takrat, ko je nasprotna nemška stranka v deželnem zboru imela večino, bila je opravičena bojazen, da bi se svota za nemški pouk ne rabila kot nagrada za politično protinarodno agitacijo. Danes temu ni več tako. Deželni šolski svet je danes vse drugače sestavljen kot takrat. Na čelu mu je gospod deželni predsednik baron Winkler, katerega ljubi in spoštuje ves slovenski narod, dva zastopnika narodnega deželnega odbora, dva zastopnika duhovščine, ki je vsekdar narodna in do zdaj ostala, zatopniki narodnega mestnega zastopa Ljubljanskega in dva zastopnika učiteljstva, od katerih je gospod vodja Praprotnik, ki in dika našega narodnega učiteljstva. Po taki sestavi ni se bati, da bi se ukrenilo kaj napačnega za slovenske mladine vzgojo, zato priporoča vsprejem 600 gld., za neobligatni pouk družega deželnega jezika. Konečno hoče govornik še poročati o uspehih tega pouka, a kliči z raznih strani: „Ni treba!“ pripravijo ga, da to opusti.

Pri glasovanju se vsprejmo nasveti finančnega odseka, predlog dr. Schafferja, da bi se predloga poslancev Žitnika in Stegnarja izročila posebnemu odseku se odkloni, izročita se deželnemu odboru. V odsek za predlog poslanca Hribarja,

naj se ustanovi hipotekna banka za Kranjsko, se izvolijo poslanci: Detela (načelnik), Gorup, Hribar, Kersnik, Šuklje, dr. Schaffer, baron Žvegelj (na mestnik). — Potem se seja sklene.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. novembra.

Državnozbornski kazenski odsek snide se baje v četrtek in se bodo po tem takem najbrže deželni zbori zaključili že v sredo.

Deželni zbor **koroški** sklenil je resolucijo, da bi se kje osnovalo višje živinozdravsko učilišče za planinske dežele, najbolje v Gradci.

Nemški listi imajo zopet priliko zabavljati proti **Čehom** in kričati, kako se zatira nemštvo. Deželni zbor je dovolil „Matici Školski“ 20.000 gold. iz deželnih sredstev in odklonil je pa podporo Liberskemu muzeju, dokler se v tem zavodu ne uresniči narodna jednakopravnost. Prvi sklep se jim zdi neopravičen, ker tudi Nemci doprinašajo za deželne potrebščine in se bode torej delovalo tudi z nemškim denarjem. Seveda šlezijski deželni zbor so pa celo proslavljali, ko je dovolil podporo nemškemu šulferajnu, dasi v Šleziji plačujejo deželne priklade tudi Čebi in Poljaki, proti katerim deluje omenjeno društvo. V drugem sklepu pa vidijo demonstracijo za češko državno pravo, dasi je tudi narodna jednakopravnost zagotovljena v ustavi, za katero se Nemci tudi radi ob drugih prilikah potegujejo. Seveda za ustavo jim je le tedaj mari, kadar jo morajo uporabljati proti Slovanom.

V **gallškem** deželnem zboru stavili so rusinski poslanci interpelacijo, ki je jako razburila Poljake in vladne kroge. V interpelaciji naglašajo, kako patrijotično postopa rusinski narod, če tudi ga oblastva na vse mogoče načine zatirajo. Skušajo jih očrtniti kot panslaviste in razkolnike, ki se žele združiti z Rusijo, nadalje kot socialiste in puntarje, da bi le Poljakom zagotovili gospodstvo v deželi. Z zapiranjem in tendencičnim pravdami skušajo Rusine pripraviti v slabo ime. Interpelanti uprašajo vlado, kako more opravičevati preganjanje Rusinov in hoče li temu preganjanju narediti konec.

Ogerskemu državnemu zboru predložila se bode v prihodnjih sejah predloga, da se v Zagrebu zgradi nov kolodvor in delarnica za stroje.

Vnanje države.

V „Novem Vremenu“ je priobčil nek častnik generalnega staba članek o oboroženju **ruske** voj-

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Drugi del.

VII.

(Dalje.)

„O kom govorite, oče Jarolím?“

Metljar prekinil je puščavnikov govor, zasmehljivo se pri tem posmehujoč. Starodavna puška visela mu je čez ramo, z desnico pa se je opiral ob ročaj rjaste francoske sablje.

„Z volčjo meglo zastrte so vaše oči in misli opredene s pajčevinami! A še je čas! Zdramite se! Mreže peklenske raztrgajte in vrzite je na vrat svojemu zapeljivcu. Zadržite mu vrat, in boj, katerega ste začeli proti svojim zatiralcem s hudim duhom, dobojevali bode te srečno z manoj in božjo pomočjo!“

„Prašam vas, pobožni mož, kje je ta naš zapeljivec? Vezi imamo pripravljene, dreves je dosti

na okolu, lepa peščica nas je tu, in dokler bo na Podlesji kak človek, moral bo pomniti, kako so nekdanji predniki živega vraga obešali!“

A otec Jarolím delal se je, kakor bi Jiříškega Jirasa ne slišal. Niti ozrl se ni nanj.

„Možje, bratje, — poslušajte me dalje! Vse to govoril sem vam v primerah po načinu mojstra odrešenika našega! Kdor ima ušesa, da sliši, poslušaj in kdor ima oči, da vidi, glej!“

Puščavnik umolknil je zopet za dve ali tri sekunde. Videti je bilo, kakor bi se pripravljaj na zadnji in najizdatnejši udarec proti otcu laži.

„Pred davnimi leti živel je v tukajšnjem kraju človek, katerega ni porodila človeška mati, temveč katerega je sam pekel splodil. Imenoval se je Refunda. Vaši predniki bili so takrat še vsi na skrivnem Husiti. V naše cerkve hodili so samo na videz, svete zakramente prejemali so tudi na videz — vse na videz, za Refundo pa so hodili vsi, kakor omamljenci. V gozdovih oznanjeval jim je proketo vero, v gozdovih učil je je krivega boga. — Ali me poslušate, možje, bratje? — Čujte dalje! Občeval je s hudim duhom, vsemu vedel je pomoči, vsakemu znal je škoditi, na skrivnem podpihoval je vaše dede, da so ustali tako, kakor vi, odšli iz

svojih hiš in koč, kakor vi in bili ujeti, obešeni, raztrgani, kakor bode te vi. Potem ujeli so tudi njega; trikrat so ga obesili, a krvnik ni nikdar zvršil svojega dela, kajti vrv strgala se mu je vselej. In na noben način ga niso mogli pripraviti ob življenje, dokler ni jedenkrat sam zginit iz ječe. Nihče vi vedel, kam se je zgubil in nihče ni več slišal o njem. Oni-le tam pa je njegov sin, kri njegove krvi, kost njegove kosti! A v zlobnosti presega oca, v peklenski hudobnosti nadglavuje Luciferja in potuhneni zvitosti mu ni nihče pod solncem raven. — Možje, bratje! — Rekli ste: vezi imamo pripravljene, dreves je dosti na okoli, lepa peščica nas je tu, in dokler bo na Podlesji kak človek, moral bo pomniti, ko so nekdanji predniki živega vraga obešali! Torej, možje, bratje! Ne bojte se, ne bo vam storil žalega. Vrvi na njegov vrat in na drevo ž njim!“

„Mi vas ne razumemo, oče Jarolím!“

Metljaru Razhodi zmaknila se je starodavna puška z leve rame.

„Mi ne pojmemo vaših besed, pobožni mož!“

Jiříški Jiras stopil je o teh besedah za nekaj korakov pred puščavnika samega.

„Kakor da bi jih morali razumeti! — Kakor

ske z novimi puškami. Pisatelj pravi da bode pol milijona pušk trebalo, če hočejo oborožiti z njimi samo vojsko, ki je v mirnem času ob zapadneje meji. Iz tega izvemo, da ima Rusija ob meji več vojakov, nego se je dosedaj mislilo. 1 do 1½ milijona pušk bi pa trebalo, da se z novimi puškami oboroži vojska, ki bi se v prvi vrsti mobilizovala ob meji. Najbolje bi bilo, da Rusija sama izdelava puške v domačih tovarnah. To bi pa bilo le mogoče, če vojne še kmalu ne bode. Drugače pa morajo Rusi se odločiti za Lebllove puške, katere bodo naročili v Franciji. Nkakor pa jim ne kaže naročati pušk v Nemčiji, Angliji in Belgiji. Poslednji dve državi sta tajni prijateljici Nemčije.

V Rumuniji je prišlo do ministerske krize, ker se ministri niso mogli sporazumeti zaradi razpusta zbornice in dopolnitve ministerstva. Novo ministerstvo, katero je sestavil general Manu, je jako podobno predzadnjemu ministerstvu, v katerem je imel glavno besedo Carp. Novo ministerstvo je tako le sestavljeno: Manu (predsednik in notranje zadeve), Lahovary (vnanje zadeve), Rosetti (pravosodje), Ghermane (finance), general Vladesa (vojsko), Holban (nauk), Marghiloman (javna dela) in Pancesen (državna posestva). Carp ni prevzel nobe nega portfelja, temveč bode vodja vladne stranke v zbornici. Na vnanjo politiko ta vladna prememba ne bode dosti uplivala, ker je vnanjih zadev minister ostal isti, kot je bil v prejšnjem ministerstvu.

Te dni so na parhristi francoski imeli shod in sklenili, da za sedaj hočejo kot jedna stranka postopati v zbornici. Poskušali sprva ne bodo stvari kako prevreči, temveč hočejo čakati, da vidijo, kako bode postopala večina in pa da se jim ponudi kaka ugodnejša prilika. Shoda se je udeležilo le kacin 100 poslancev, dasi jih je bilo vabljenih 170. Izvolili so komisijo 11 članov, da bode varovala pravice manjšine. V to komisijo pa ni voljen noben konservativec, kateri bi se bil pajdašil s Boulangerjem. Da pa mej monarhisti ni prave jednosti, pokazal je že ta shod. Jeden govornikov je toplo priporočal, da bi konservativci priznali sedanjo ustavo, to je republiko. — Zbornica francoska izvolila je s 383 glasovi Floqueta definitivnim predsednikom. Oddanih je bilo pri volitvi vsega vkupe 400 glasov.

V Braziliji je buknil ustanek, kateri ima zdaj namen odpraviti monarhijo in uvesti republiko. Ustajo je napravila vojska. Glavni njen prouzročitelj je general Fonsela. Ta je že pred dvema letoma poskušal napraviti ustajo, toda tedaj se mu ni bilo posrečilo. Tedanja konservativna vlada ga je potem bila prestavila daleč v provincijo. Liberalna vlada ga je pa poklicala nazaj. Rio de Janeiro. Sedaj je sestavil provizorično vlado, kateri je on predsednik, Aristido Lobo minister notranjih zadev, dr. Barboza finančni, Campos Salles pravosodni, Benjamin Constant vojni, kontreadmiral Vanderholz pomorski, Demetrio Ribeiro pa poljedelski minister. Provizorična vlada je razpustila zbornico in državni svet. Kakor se vidi, sedaj imajo vso oblast v Rio de Janeiro puntarji v rokah. Če jo bodo pa obdržali, je pa vprašanje, ker se ne ve, kaj bodo storile provincije ogromne države. Mej narodom ima sedanja vladarska rodbina mnogo prijateljev, če tudi jej ne manjka nasprotnikov, ker mnogi Braziljanci sploh ne marajo za Portugalce. Osvobođenje robov je tudi nekoliko pomnožilo število cesarjevih nasprotnikov mej posestniki velikih zemljišč. Častniki pa že dolgo neso posebno zadovoljni, ker imajo majhno plačo.

Dopisi.

Z Gradišča 4. novembra*). Ondani je povedala „Soča“, kakó celó naši narodni nasprotniki

*) Iz „Nove Soče“.

da bi jih morali pojmiti! — Ali so apostelji vedno v vsem razumeli Krista? In imeli so drugačne glave in drugačno pamet, kakor je vaša! In niso li rekli: Trda je ta beseda, in kdo jo more slišati? — Le storite, kar vam ukažem! In jaz zapovedam: Onega le teles in duš svojih uničevalca zvežite takoj! Sicer pridejo na Podlesje hujši časi, kakor je bil žepleni ogenj nekdanj sipajoč se kakor v potokih na Sodomo in Gomoro!“

Refunda opiral se je še vedno ob trhli hrast, kakor bi bile vse te besede oblaček, katerega razžene najmanjša sapica, kakor bi se ne jedna beseda ne tikala njega. Le njegovi pogledi, ostrí kakor severni veter, in prodirni kakor hud mraz, videti so bili, kakor da se zadirajo v vseh sto obrazov najedenkrat še uporneje. In okrog tesno stisnjenih ust premaknili sta se včasih po licib, obledelih do sivožoltosti, brazdici, a le tako kakor senca.

„Idite, oče Jarolim, z Bogom, ne brigajte se za nas, raje molite na stara leta in v strahu božjem pripravljajte se na večnost!“

Metljar Razhoda odgovoril je za vse in vsem govoril iz srca.

„Torej so v resnici vaša ušesa do dobra zaprta, in prijateljskemu svetu vaša srca zabita? —

dr. A. Gregorčiča cenijo ter ga za izredno moč našo poštavajo. Naj danes omenim sodbo dveh naših veljakov. Prvega ne imenujem, da ga ne obkoljejo Tonklijevi lovski psi, kakor so ugriznili vrla naša dva profesorja: Berbuča in Ivančiča. Sramota takim ovaduhom! Ne imenujem ga, le toliko povem, da je jako bistroumen in da naše razmere izvrstno pozna. Ta mož se je izjavil, da je dr. Gregorčič naš najtalentiranejši narodni zastopnik, da nadkričuje dr. viteza Tonklija, da je ravnoroden celo vitezu Pajerju, ki je najboljša glava na Goriškem.

Imena drugega moža ni treba zamolčati, saj je šel že tja, „kamor preganjalcev moč ne seže“. Ta mož je naš neumrlí Erjavce. On je dobro poznal dr. Antona. Delala sta vkup pri urejevanji „Soče“ in še zadnji dan Erjavceva sta se o tej stvari posvetovala. Kdor je Erjavca poznal, vsak vé, da mož ni mnogo govoril, da je bil oster kritik in da ni bil preradodaren s hvalo. O dr. Gregorčiču pa je nekdanj proti meni govoril s takim naudušenjem, s kakeršnim ga nesem slišal govoriti o nobenem drugem. Rekel je, da se kar čudi njegovim zmožnostim, da ne vé, odkod vse to svoje znanje jemlje, da občuduje njegovo izredno delavnost in njegov značaj. Izrazil se je, da niti Ljubljana nima ne jednega takega moža!

Glejte, Slovenci na Goriškem, in takega moža je Tonklijeva stranka potisnila v kot. Dr. N. Tonkli je pa mož le srednje glave, malo delaven za narodno stvar, v narodnem oziru mlačen, če ne že mrzel. Da ne govorim o drugem, on uraduje italijanski in tako zavira slovenščini pot v sodišča. Celó meni, kot odločnemu narodnjaku, sestavljal je laška pisma, ko sem mu prej podpisal belo polo.

In ta je naš narodni zagovornik in ta naj bo naš deželni odbornik! Slovenci po Goriškem, dajte mu razumeti, da ga v odboru ne marate, da ste vsi želeli dr. A. Gregorčiča. Storite vsi po vzgledu vrlih Dornberžanov in Prvačkovcev. Slava jim! — Zaključite z mano vsi občinski zastopi:

„Miklavž, z odborskega stola dol

In doktor Antón naj zasede Tvoj stol!“

S. Gregorčič.

Izpod Jepe na Koroškem 17. novembra. [Izv. dop.] Žandarmi iščejo pri nas po vseh slovenskih kmetstkih hišah knjig, koje je mej svoje družbenike razdelila družba sv. Cirila in Metoda. Povod temu zasledovanju je menda dal oni deželni poslanec, ki je v deželnem zboru koroškem omenjal neke knjižice, v kateri se baje ščuje proti Nemcem. Dotična knjižica se imenuje „Tisočletnica Metodova“; spisal jo je „duhoven Ljubljanske škofije“, izdal in založil jo je pa „odbor za priredbo vlaka v Velegrad in Prago“ 1. 1885. V tej knjižici se lepo in spretno popisuje življenje in trpljenje sv. Metoda. Na str. 15. in 16. pa se omenja tudi zgodovinski dokazana surovost, s katero so postopali nemški škofje proti sv. Metodu slovenskemu škofu. Ker resnica v oči bode, hočejo zatreti omenjeno knjižico. To je že znana taktika naših nasprotnikov; saj se je svoje dni tudi v državnem zboru spravil nek poslanec na Jurčičevega Tugomera, v kojem se omenja zgodovinska zvižaja in lokavost, s katero so Franki l. 940. usmrtili voditelje polabskih Slovanov.

Teme pekla so vas obsenčile, in vsi ste že polni zlega duha! Gorje — gorje — gorje! — V imenu trojedinega Boga...

„Ne imenujte po nepotrebnem božjega imena, pobožni mož!“

„Ali boš molčal, jazbec? — V imenu najsvetejše Trojice...“

Otec Jarolim umolknil je za hip in dvignil nasproti neubogljivcem medni križec rožnega venca.

„V imenu devetih zborov angeljskih zaklinjam vas, da bi se odtrgali od svojega zapeljivca, da bi se spomnili večne rešitve svojih duš!“

„Slepar ostudni! — Škoda tvojih sivih las za take besede! — Sreča tvojih sivih las, da odideš od tu zdrav!“

Refunda, kateremu so bruhnille te besede iz ust, naglo se je zravnal, napel prsi, razkoračil se in ostrim, bodečim pogledom zmeril puščavnika od glave do roba razcapanega habita.

„Odidi zli duh, kjer je tvoje mesto, in kjer je tvoje vladarstvo v imenu...“

„Ali si slišal? Sreča tvojih sivih las, da si še zdrav!“

Postava Refundova je zrastle na videz za tretjino. Podlesci, katerim se je preje včasih pojavil

A kaj naj pomaga našim nasprotnikom zakrivati krivice, ki so ji nekdanj trpeli naši očetje od Nemcev, ko vidimo, kako bi danes rajši nego jutre potopili vse Slovence v žlici vode, da bi jim ne zavirali stavljenja znanega „nemškega mosta do Adrije“. Spominjajmo se le najnovejšega društva „Südmark“, kojega pravila je vis. [ministerstvo že potrdilo, dasi ima očitiden namen pogubiti in uničiti najprej koroške in štajerske, potem pa tudi druge Slovence. Tako društvo se pripušča, nedolžno slovensko knjižico pa, ki le pripoveduje, kar se je zgodilo in je zgodovinski dokazano, zasledujejo žandarji.

Še bolj nesramno je pa to, da se omenjena knjižica spravlja v zvezo z „družbo svetega Cirila in Metoda“ in da se z ono knjižico vred ščuje tudi proti drugim knjigam, koje je družba ali sama izdala ali pa nakupila, ter je razdelila mej svoje družbenike in njih otroke, ko vender vemo, da so knjižice, koje je izdala „družba sv. Cirila in Metoda“ pisane v eminentno patrijotičnem duhu. — Življenje našega presv. cesarja menda ni nikjer tako iskreno in srčno opisano kakor v Hubadovi knjižici: „Franc Jožef I“. Druge knjižice pa, ki je pošilja družba svojim družbenikom so večinoma molitveniki, katekizmi, evangelijski, zgodbe sv. pisma in nedolžne pripovedi za mladino. In te knjige zasledujejo žandarji!? Ubina gentium sumus?

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 16. novembra.

Navzočnih 19 obč. svetnikov. Predseduje župan Grasselli, ki overovateljema zapisnika imenuje obč. svet. dr. viteza Bleiweisa in Žagarja.

V finančnega odseka imenu poročila podžupan Petričič o mestne občine donesku k gradnji deželne domobranske vojašnice in prečita dotični dopis dež. odbora. Kakor znano, pričela se bode graditi prihodnje leto na poprej Perdanovem posestvu ob Gruberjevi cesti nova brambovska vojašnica, proračunjena na 225.000 gld. Poleg te vojašnice pa se bode tik Gruberjevega kanala, ob potu, ki drži h klavnici zgradila za 25.000 gld. velika baraka, v katerej bode prostora za 500 tranzenalnih vojakov. Ker mora doslej mesto za vsakega tranzenalnega vojaka v Pongračevi vojašnici doplačevati 1½ kr. in vrhu tega trpeti troške za slamo i. t. d., predlaga poročevalec, da mesto obljubi 300 gld. letnega prispevka.

Obč. svet. Hrasky misli, da je ta znesek prenizek. Mesto bode imelo koristij nad 600 gld. na leto, pri vsem tem pa se je v poštev jemalo le sedanje mirovno stanje, vse drugače pa bode v slučaju mobilizacije. Za to predlaga, da se dovoli 500 gld. na leto.

Obč. svet. Gogali zdi se skoro neverjetno, da bi taka koliba stala 25.000 gld. Misliti treba na vse lučaje. Kaj pa če bo več vojakov treba. Mesto tudi s tem prispevkom letnih 300 gld., še ne bode popolnoma prosto.

Ces. svet. Murnik pravi, da se on kakor tudi vsak odbornik poteza v prvi vrsti za mestne koristi. Navzlic temu pa se mu zdi 300 gld. na leto vender premalo. Od vojašnice, ki bode stala

na utrjenih obrazih posmeh zbog gorečnosti Jarolimove, postali so najedenkrat resni, in čudo, da jim niso izstopile oči izpod obrvi. Mnogemu se je zdelo, kakor bi se v istini nebo spoprijemalo s peklom.

„Volite mej Bogom in vragom. — Ali razumete, Podlesci? — Ko so vas kumi držali na rokah, odrekli ste se vsi satanu. Dà, tako je: mej Bogom in vragom!“

Otec Jarolim dvignil je desnico še više in medni križec pri rožnem venci zalesketal se je v poslednjih žarkih solnca, ki je ob enem obsinilo s temnorudečim žarom upali, suhi obraz Refundov, kakor bi bil omočen v sveži krvi.

„Mej manoj in tem z mešanecem!“

Refundov glas razlegal se je po dolini s peternim jekom.

Oči oca Jarolima zalesketale so se v radostnem svitu, in na sedemdesetletni ali večletni obraz namestil se je smeh zadovoljnosti. Medni križec v njegovi desnici zarudel je še temneje. Brazdice na uvelim obrazu puščavnikovem pa se niso dolgo zibale v nasmehu.

(Dalje prih.)

225.000 gld. bode imelo mesto največ koristij. Pomisliti je treba tudi, kako kulantno je dežela nasproti mestu postopala glede velike vojašnice. Brez debate je letni donesek za 25 let zvišala od 3600 na 4000 gld. Dalje opazja, da bo nameravana baraka imela prostora res samo za 500 (pet sto) tranzenalnih vojakov, a za drugih 500 bode prostora v glavnem poslopji. Zato on, navajajoč še druge nagibe, podpira svetnika Hraskega predlog.

Obč. svet. Hribar omenja pri tej priliki, da je Ljubljana glede ukvartiranja vojakov v previsokem razredu. Tem povodom naj bi se začelo z vojnim erarom poganjati, da pride Ljubljana v nižji razred. Ob jednem pozivlje gosp. župana, da bi visoko vlado naprosil, naj bi zakonski načrt o novem posojilu v znesku pol milijona, kar najhitreje predložila v sankcijo, ker zadeva mesto toliko potrebščin in troškov.

Župan Grasselli opomni, da mesto gledé ukvartiranja vojakov nema nikake inicijative. Regulovanje vrši se vsakih 5 let. Zadnje hilo je 1885. leta. Zastopniki mesta potezali so se takrat za korigirani mesta. Dasi sta Celje in Celovec na boljem, nego Ljubljana, se vendar ni posrečilo, da bi se bila Ljubljana uvrstila v II. najemniški razred, vendar se je plačilo nekoliko zboljšalo. Pri prihodnjem regulovanju bodo mestni zastopniki gotovo svojo dolžnost vestno vršili.

Ko sta v tej zadevi govorila še podžupan Petričič in župan Grasselli vsprejme se občinskega svetnika Hraskega predlog.

Poročilo finančnega odseka o skontrovanju mestnih blagajnic (poročevalec V. Petričič) vzame se na znanje. Na predlog istega poročevalca odkloni se prošnja podpornega društva pravnikov na Dunajskem vseučilišču, isto tako tudi prošnja lekarnarjev Ljubljanskih, da se užitnine in mestnih priklad oprasti špirit, porabljen za zdravila.

O ponudbi Frana Černeta (Kravželj), da bi mesto kupilo njegovo hišo šte. 15 v Kravji dolini (124 □ seznjev za 9000 gld.) poroča obč. svetnik dr. Tavčar in nasvetuje, da se odkloni, kar se tudi zgodi.

V finančnega odseka imenu obširno poroča obč. svetnik dr. Staré o določitvi stavbinskih črt deželni domobranski vojašnici. Po njegovem poročilu, v katerem je tudi povedal, kakšne nove ceste in kje se bodo odprle na Poljanskem predmestju, določijo se stavbinske črte tako, kakor so razvidne v načrtu z dne 9. novembra 1888, kar naj se deželnemu odboru nemudoma naznani.

Obč. svet. Gogola bi želel, da bi okolu vojašnice ne bilo nelep-ga kitajskega zidu. Ko se je govorilo še o premembi načrta gledé stranišč, da ne bodo proti Gruberjevi cesti obrnjeni in ko je obč. svetnik Velkovrh pojasnil, da je zid okolu vojašnice potreben, se javna seja sklene.

Domače stvari.

— V današnji seji deželnega zbora) poročal je poslanec Kersnik v poročilu dež. odbora ob uravnavi zdravstvene službe v občinah. Razgovora so se udeležili poslanci Klun, Žvegelj, ki je predlagal, naj se vrne predloga še enkrat upravnogospodarskemu odseku, da o njej vnovič poroča, ker po njegovem mnenju je to vprašanje kompetence, ali je imela deželna vlada pravico izdati navodila in določiti pristojbine v deželnem zakoniku predno jih je deželni zbor odobril. Baron Winkler zagovarjal je vlado. Razgovora udeležili so se še Svetec, Kavčič, Dragoš, dr. Vošnjak, baron Apfaltrern in poročevalec Kersnik. Pri glasovanju vsprejme se predlog barona Žvegelj na. Ob 1/23. uri se seja sklene in določi nova seja danes ob 5. uri popoldne. Razgovor bode jako zanimiv, ker se bode obravnavalo o deželni bolnici.

— (Deželni zbor kranjski) bode trajal še do prihodnje nedelje. Morda bode še v nedeljo seja.

— (Peter Podreka †.) Dne 8. t. m. umrl je vsled kapí g. Peter Podreka, duhovnik v Ronci, najznaniji rodoljub in pisatelj mej beneškimi Slovenci. Lahka mu zemljica!

— (Gospod Josip Gorup) daroval je c. kr. kmetijske družbi kranjske za priredbo posebnega oddelka kranjskega na kmetijske razstavi, ki bode leta 1890. na Dunaji, 500 gld.

— (Ljubljanski veteranski kor) praznoval je god kumice njegove zastave cesarice Elizabete včeraj s sv. mašo v št. Jakobski cerkvi.

Drugo nedeljo bo tem povodom društvena veselica pri Virantu.

— (Mestni zbor Ljubljanski) imenoval je v sobotni tajni seji gospodično Marijo Podobnikovo začasno vrtnarico na II. mestnem otroškem vrtu.

— (Domači pešpolk baron Kuhn) bode baje premesčen v Pulj. To smo zvedeli iz vojaških krogov, kateri trdijo, da se stvar že dlje časa obravnava.

— (Sloveusko gledališče.) Včeraj bil je jako prijeten večer, kajti predstavljala se je veseloigra, ki spada izvestno mej najboljšo, kar jih je doslej še pisalo žensko pero: Veseloigra „Strijc bogatin“, katero je nemški spisala E. Heule, poslovenil pa g. Vekoslav Benkovič. Igra je malo preširoko na pet činov razpeljana, res je tudi, da nekatere epizode in osebe neso baš neobhodno potrebne, a vse so tako umestno uvrščene, da pomnožujejo živahnost glavnega dejanja in služijo vsej igri v isto svrhu, kakor okraski na kakem sicer preveč jednoličnem poslopji. Od prvega nastopa do konca vrste se in menjavajo dogodki in osebe v tako brzem gladkem tiru in dialogi so tako živi, deloma celo dovtipni, da slušateljeva pozornost nikdar ne opeša, marveč, da se nahaja v vedno ugodnejem razpoloženju in da se naposled prav neprisljano smeje. — Glavno ulogo imela je gospa Borštnik-Zvonarjeva, katera je preteklo nedeljo igrala „Čarovnico pri jezeru“, včeraj pa baš nasprotni „genre“, iz tragične prestopila je v komično stroko. Kakor je preteklo nedeljo izborna pogodila veletežavno ulogo čarovnice, tako včeraj ulogo mlade Irme Krasinske, ki s svojo pristno naravnostjo, dražestno vnanjostjo in šegavostjo liki perpetuum mobile“ oživlja dejanje in šviga od prizora do prizora. Občinstvo odlikovalo je njeno igro z obilim priznanjem in s krasnim šopkom. Izmej ženskega osebja imenovati nam je že priznane igralko gospodično Gostičevno in Nigrinovo in gospodično Slavčevno, ki jako ugodno napreduje. Dvornega svetnika Levina predstavljaj je g. Borštnik s primerno eleganco in dostojnostjo. Gosp. Slavko se je prav dobro umislil v ulogo jako zaljubljenega a silno boječega pristava Mladovana. Igral je vse-skozi z najboljšim uspehom. Gosp. Sršen ugajal nam je kot grof Fürönczy, dasi uloga ni posebno hvaležna in je to menda bilo prvič, da je na slovenskem odru nastopil karikovani „madjar ember“. Skupina zijalastih turistov v razvalinah Branimirovega grada, katere je g. Seršen, kakor čujemo v jedni noči a vrlo dobro naslikal, so gosp. Danilo, Perdan, Verovšek, Lovšin in gospa Šturmov a predstavljali prav tipično in deloma z dobrim humorjem. Gospodu Benkoviču čestitamo. da si je baš to igro izbral in jo tako gladko poslovenil. Gledališče je bilo razprodano.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima svoj prvi večer v letošnji četrti sezoni v soboto 23. novembra t. l. v restavraciji „zum Lothriger“ I. Kohlmarkt št. 24. parterre. — Čital bode gosp. dr. Fr. Simončič svoj spis: „Naš rojak in imeniten strokovnjaški pisatelj med. dr. Jožef Ivan Knolc“. — Začetek ob osmi uri. S tem vabijo se na Dunaji bivajoči Slovenci, da se udeleže v obilnem številu tega večera.

— (Strah ima velike oči) Ljubljanski plin je svetovno znan, da je jako drag, še bolj pa slab, a preteklo soboto po noči proti 11. uri začela je plinova luč tako opasno mrkati, da so po mnogih javnih prostorih sveče in svetilke prižgali. Ne-nadni mrak vzbujal je po vseh prostorih nevoljo, bil povod raznim dovtipom, v kazinski restavraciji pa najskrajneje preplašenost. Ondu zbrane nemške turnarje je nepričakovana tema tako zbegala, da so v svoji prebujni fantaziji že bili trdo preverjeni, da se snuje atentat proti njim. Nastal je vik in krik in tekli so kar najhitreje po policijo, da bi je ščitila pred napadom od slovenske strani. Dasi je ves ta dogodek skrajno smešen, nas vendar uči, kako bi se še tako nedolžna in neznatna stvarica z izredno strastjo rada izkoristila proti nam.

— („Martinova Beseda“) prirejena po Šišenski čitalnici v Koslerjevi pivovarni obnesla se je povsem dobro. Prostori bili so napolnjeni članov in gostov; zabava je bila vseskozi živahna. Pevski del vspeveda vršil se je točno in pohvalno. Ženski in mešani zbori, kakor tudi možki zbor „Sukal sim veslo“ morali so se ponavljati. Opereta „Kukavica“ zanimala je občinstvo izredno. Popolnem zadovoljila je godba poslušalce in plesalce.

— (Nemško planinsko društvo avstrijsko), oziroma njega kranjska sekcija odločila se je, glede na to, da se bode kmalu zgradila železnica iz Ljubljane v Kamnik, da stori prijateljem in turistom pristopne Kamniške planine (ali kakor jim Nemci radi imenujejo „Savinjodolske planine“) tudi ob Kamniške strani. Letos naredila je pota na „Kamniško sedlo“ in na „Kokersko sedlo“ (pomočno „Kočno sedlo“), da omogoči prelaz na Štajersko, od koder je priredila že Celjska sekcija tega društva pot do „Kamniškega sedla“. V bodoče zgradila bode tudi na Kamniških planinah ob Grintovci novo zavetišče za one hriboplazce, ki hodijo na ta najvišji vršac Kamniških planin s Kranjske ali južne strani. — Tako poroča „Tagespost“ s 15. dne t. m. Doslovno isto nasvetoval in priporočal je domačinom v našem listu lani v spomladi „Cirilov“ v listku „Zavetišče na Grintovci“. Znano je, da ne more biti nikdo prorok v domačiji. Kamniški in Brdski rodoljubi vsprejeli so te „Cirilove“ nasvete s ponosnim zasmehom ter nazivali porogljivo napominani listek njegov plod lokalnega patriotizma, a tedaj jih izvajajo nasprotniki na svoj način in se ve, da v prosep svojih smotrov. Kakor so prepluli že biser naše domovine, Bled, s svojimi tujimi napisi po vseh potih in stezah celo bornih, slamnatih kočah, takisto storili bodo v naših Kamniških planinah. Nočemo biti proroki, a gotovo bo tudi Ljubljansko-Kamniške železnice lice tako, ko da bi vodila iz Berolina v Spandau. Čudno, a še bolj tožno je, da mi še vedno tako malo poznamo in cenimo svoje. Brezuspšen bo pojdinih požrtovalnih rodoljubov naših ves trud in delo, če se še ne znebimo vsi dosedanje brezmejne malomarnosti. Dotlej „smo brez dna polnili sode“.

— (Iz Postojine:) V noči od petka na soboto udrli so tatje v občinski urad v Postojini. Ukrali so jedne uro in tajnikovo pipo. Pokvarili so 4 ključavnice, razbili z železjem okovano škri-njico in lotili se tudi Wertheimove blagajnice, toda odpreti je neso mogli. V blagajnici je bilo okolu 30.000 gld. denarja in vrednostnih papirjev. Ker Wertheimerice neso mogli zmagati, popihali so jo z neznatnim plenom. Tatovom so na sledu.

— (Kostrun ubil) je 76 let starega moža Janeza Valentiča v Novemtrgu pri Kamniku. Starček pasel je dokaj hudomušno žival, nepazivšemu nanj odstrani se za nekoliko korakov ter se tako silo zaleti možancu v trebuh, da je kmalu na to zdihoil svojo dušo.

— (Konjarski odsek) c. kr. kmetijske družbe kranjske imel je 9. t. m. sejo. Navzočni so bili predsednik g. dr. Th. Rudesch in odborniki gg.: Hanslik, Lenarčič, Perdan, Pirc in Seunig. Gospod Povše je bil zaradi deželnozborskih opravil zadržan. Iz zapisnika posnemamo: Ukrene se za nakup ponujenega žrebca v ta namen ne priporočati kupa. — Prošnja županstva v Kostanjevici, da se tam naredi žrebčarska postaja, ukrene se s priporočilom predložiti ministerstvu. — Žrebca v Kaplji vasi se zaradi slabe oskrbe dotičniku uzameta. — Ukrene se ministerstvo prositi, da bode pristojbine za spuščanje vseh cesarskih žrebcev le po 1 gld. — Vzame se na znanje, da je prošnja za novo žrebčarsko postajo v Grosupljem odbita. — Ukrene se 18. novembra na Selu pregledati nove došle žrebce ter uravnati razdelitev žrebcev za leto 1890.

— (Cesarjevič Rudolfovo sadjarsko društvo za Spodnji Štajer) bode po odborem sklepu imelo 8. dan decembra t. l. popoldne ob 3. uri v tukajšnjem šolskem poslopji svoj drugi letošnji občni zbor po sledečem vspevedu: 1. Poročilo ravnateljstva: a) o društvenem delovanju, b) o društvenih računih. 2. Volitev novega odbora. 3. Pouk o sadjarstvu z ozirom na dela in potrebe v tem letnem času. 4. Posvetovanje, kako se udeležiti prihodnje razstave v Gradci. 5. Nasveti. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor. Št. Jurij ob južni železnici dne 10. novembra 1889. Val. Jarc, tajnik; dr. Ipavic, ravnatelj.

— (Na današnji sv. Elizabete semenj) prignalo se je konj in volov 866, krav 782, telet 67. Skupaj 1725 glav. Živine prignalo se je več, nego na zadnji mesečni semenj, ali živinska kupčija v obče ni bila tako živahna, ko zadnji mesečni semenj.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trst 17. novembra. Pri današnjih volitvah je bil nečuvjen terorizem od strani na-

sprotnikov, v šestem okraji smo komaj zmaga-
gali, v prvem, tretjem, četrtem sijajno. V pe-
tem smo propali, naš kandidat dobil 90, kon-
servativee Burgstaller 50, nasprotnik kaplan
Pajor 180 glasov. V drugem okraji je bila
vsled terorizma udeležba večine volilcev nemo-
goča, zmagal je progressist Mauroner. Do se-
daj je bil zadnji okraj odločno naš. Današnji
izid je posledica našega položaja.

Postojina 17. novembra. Danes prišli
so častniki nemške vojne mornarice, mej njimi
princ Viljem Meklenburški iz Trsta v Posto-
jinsko jamo. Spremljali so jih avstrijski po-
morski častniki. Vseh bilo je nad 100. Ž njimi
prišla je tudi godba 87. pešpolka, ki je svi-
rala v jami in zvečer na kolodvoru. — Obe-
dovali so v Proglerjevem hotelu.

Rio de Janeiro 17. novembra. Za-
časna vlada proglasila, da je monarhija od-
pravljena in da bode odslej Brazilija federa-
tivna republika. Iz provincij prihajajo izjave
za novo vlado. Bivši ministerski predsednik za-
prt. Prebivalstvo mirno.

Postojina 18. novembra. Danes došel
pruski princ Henrik in v njegovem spremstvu
19 družih dostojanstvenikov in častnikov.

Rio Janeiro 18. novembra. Cesar
odpeljal se je včeraj v Evropo.

Lisbona 18. novembra. Portugalska
korveta Bartolomeo Diaz odplula v Brazilijo.

Trajni zdravilni vspeh. Vsakršno trganje po
hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešno ozdravi maza-
nje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. **Cena**
steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštne po-
vzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaji,
Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno
Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in pod-
pisom. 4 (55—14)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

14. novembra.

Pri **Slonu**: Windischgraz, Burger, Lindenfeld z
Dunaja. — Woblgemuth iz Pufja. — Draxler iz Kamnika.
— Heiner iz Celovca.

Pri **Malič**: Jenta, Kolb, Klein z Dunaja. — Gör-
stenberg, Jakš, Roseberg, Reich, Pollak, Pregelhof z Du-
naja. — Černy ie Sarajevo. — Ferjančič iz Kočevja. —
Podgoršek iz Novega mesta.

Pri **avstrijskem cesarju**: Prosekar iz Koroškega
Pauze iz Mokronoga.

Pri **Južnem kolodvoru**: Gosar iz Pazina.

Tržne cene v Ljubljani

[dne 16. novembra t. l.]

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	4 71	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 39	Jajce, jedno :	3
Oves,	3 09	Mleko, liter	8
Ajda,	5 20	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 55	Telečje	52
Koruza,	4 87	Svinjsko	50
Krompir,	3 03	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec.	28
Grah,	10	Golob	15
Fizol,	8	Seno, 100 kilo.	2 23
Maslo, kgr.	1	Slama,	2 50
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	7 20
Špeh frišen	54	Drva mehka, 4	4 25

C. kr. priv.

kneza Auersperga železniška tovarna

na Dvoru na Kranjskem

priporoča se za zalaganje

(217—69)

komerčnega litega blaga, peči v veliki izbori, **ogujšče** in **ogujščnih delov**,
kotlov v vsakršni obliki in velikosti itd. itd., **litega blaga za stavbe**: stebrov,
oprijemalcev, svetilničnih stebrov, priprostih in olupšanih, palic za okrižja, celih držališč,
polževih stopnic, strešnih oken itd., **cevij** za stranišča, plino- in vodovode, celih vodo-
vodnih naprav, vodnjakovih cevij, sesalk itd., **rudniških priprav**: stop in mečkal,
pripravljalnih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., **fužin-
skih naprav**: valjarjev v pesek litih, trdnih valjarjev litih v surovo železne oblikov-
nike, peresnih kladiv, klešč, škropcev, itd., **strojnih delov** surovo litih in zlikanih,
parnih strojev do 50 konjskih sil, **rastlinjakov** in **paviljonov** iz litega in ko-
vanega železa, **mlinskih priprav**, **papirničnih priprav**, **ovnov** za vodne tave,
reservarov v vseh velikostih iz ploščevine in litega železa, **turbin** po Girardovej in
Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, **transmisij** **skih priprav**: vratil, plošč
za jermena, čelnih in stožastih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, s tenskih in
visečih stelj, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., **strojev vodostopne**,
odvajajočih vododržnih strojev, **vodnih koles** iz litega in kovanega železa,
žagnih delov, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih
Tavoletti in žag z jarmom, **stiskalnice**: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom
in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., **železa v palicah** in **osij** iz kovanega pretopljenega
železa.

Vprašanja glede cen se hitro odgovore.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
16. nov.	7. zjutraj	751.3 mm.	—1.6° C	brezv.	megla	0.50 mm.
	2. popol.	749.6 mm.	0.6° C	brezv.	megla	megle.
	9. zvečer	749.8 mm.	—1.0° C	brezv.	megla	megle.
17. nov.	7. zjutraj	749.7 mm.	—2.4° C	brezv.	megla	0.50 mm.
	2. popol.	749.4 mm.	—0.6° C	brezv.	megla	megle.
	9. zvečer	749.4 mm.	—2.0° C	brezv.	megla	megle.

Srednja temperatura 0.7° in —1.7°, za 3.1° in 5.1°
pod normalom.

Dunajska borza

dné 18 novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 85.30	gld. 85.30
Srebrna renta	85.80	85.70
Zlata renta	108.45	108.65
5% marcna renta	100.70	100.50
Akcije narodne banke	925	923
Kreditne akcije	310.75	310
London	119.05	119
Srebro	—	—
Napol.	9.47	9.47
C. kr. cekini	5.66	5.66
Nemške marke	58.42 1/2	58.40
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 132	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	178
Ogerska zlata renta 4%	101	—
Ogerska papirna renta 5%	97	65
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 123	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	50
Kreditne srečke	100 gld. 185	—
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	145
Tramway-društ. velj 170 gld. a. v.	—	—

Dečka,

ki je krepak in zdrav ter je dopolnil 14 leto, **vsprejme**
takoj v učenje

(960—1)

Leopold Blumauer, sedlar.

Solicitator

vsprejme se v notarski pisarni v stalno službo.
Zahteva se lepa pisava, izurjenost v ekspediciji in družih
v področje solicitorja spadajočih opravilih ter stroga za-
nesljivost v vsakem obziru. Plača po dogovoru. Ponudbe
in svedoče naj se izročé upravništvu „Slovenskega Na-
roda“ do 22. t. m. (957—2)

Načelnništvo užitniške zadruga v Zatičini išče

3 izurjene dacarje

s plačo 600 gld. in 400 gld. in s prostim stanova-
njem. Prošnje do 1. decembra 1889. Kavcije za-
hteva se od prvega 200 gld. in od drugih pa po
100 gld.

Sv. Rok, dne 15. novembra 1889.

(956—2)

Ivan Kristan,
načelnik.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“
po nizkej ceni.

Redko kedaj dá se tako dobro podjetje v najem!

V najem oddam takoj

na več let svojo veliko

(946—3)

trgovino z meša- nim blagom

v velikem industrijskem kraju na Koroškem, ki je jako dobro
obiskovana. Zaloga blaga odstopi se za ceno, za katero se je kupila. —
6000 gld. v gotovini potrebno. — Blagovoljna pismena vprašauja naj se
pošljejo pod naslovom „R. N. N. 2340“ upravništvu „Slovenskega Naroda“.

!! Najvišje odlikovanje !!

LOHSE-ov šmarnični Eau de Cologne

bil je odlikovan na zadnji Melbournskej razstavi in je zaradi svojih **osveže-
valnih** lastnosti slavno znan ne le kot dodatek k vodi za toileto in kopelj,
temveč tudi posebno zaradi **svojega močnega, oživljajočega duha** za
žepne robce, obleke i. t. d., in ga v vseh deželah bolj cenijo, nego jednotno
Kolonjsko vodo.

Gustav Lohse, 46 Jäger-Strasse, Berlin,
dvorni parfumeur.

(719—15)

Dobivajo se v vseh prodajalnicah parfuma in galanterijskega blaga.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Izšla so v posebnej knjigi:

Pisma iz Pariza

od prof. Ant. Bezenška.

Vseh 25 pisem obsega deset tiskanih pól.

Cena 50 novč.

(950-1)

Naročila vsprejemata in izvršujeta: gosp.
Arnošt Bezenšek, uradnik banke „Slavije“,
in „Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Jako važno!

Za večdnvnega mojega tukajšnjega bivanja
si usojam naznanjati visokemu plemstvu in p. n.
občinstvu, da v interesu **domače obrtnije**
svetne in cerkvene predmete **posnemljem** in v ta
namen po **najvišjih cenah** plačujem **stare drago-**
tine, kovinske posode vsake vrste, **orožje, pre-**
proge, pohiše, potem čipke, pahljače, nakit in
sploh **vsakovrstne dragotine** i. t. d.

Josip Urban Frey

v hotelu „Pri Slonu“.

Za dopisovanja v Ljubljani in zunaj Ljubljane se
uljudno prosi. (958—2)

Marijacejske kapljice za želodec,

izvrstno uplivačoe pri boleznih želodca.

Preverjene pri pomanjkanji elasti do
jedij, slabem želodci, napenjanji, kislem
podiranji, koliki, želodčevem kataru,
zgagi, zlatenici, gnjusu in bljuvanji,
glavobolji (če izvira iz želodca), krči v
želodci, zapiranjih, preobloženji želodca
z jedjo in pijačo. — Cena steklenici z
navodilom, kako se rabi, 40 kr.,
dvojni steklenici 70 kr.

Osrednjo razpošiljalnico ima lekar
Karol Brady, Kromeriz (Moravsko).

SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice za že-
lodec se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — **Da so**
pristne, mora vsaka steklenica imeti rdeč zavitek z
gorenjo varstveno znamko in z **navodom, kako**
rabiti, ki se pridene vsakej steklenici, opomniti je, da
mora navod biti **tiskan v tiskarni H. Gusek-a v**
Kromerizu.

Marijacejske čistilne kroglice, ki se že več let z najboljšim
uspehom rabijo pri zapira-
nji in zabasanji, se sedaj
pogostoma ponarejajo. —
Pazi naj se torej na gorenjo varstveno znamko in pod-
pis lekarja K. Brady-ja v Kromerizu. — Cena škat-
ljici 20 kr., zvitku a 6 škatljic gld. 1.— Če se naprej
pošlje znesek, velja poština prosto 1 zvitke gld. 1.20,
2 zvitka gld. 2.20.

Marijacejske kapljice za želodec in Marijacejske
čistilne kroglice neso nikako tajno sredstvo. Njih se-
stavine navedene so na **navodu, kako rabiti**, ki se
pridene vsakej steklenici.

**Marijacejske kapljice za želodec in Marija-
celjske čistilne kroglice** imajo pristne: V Ljubljani
lekar Piccoli, lekar Svoboda; — v Postojni lekar Fr.
Baccareich; — v Skofji Loki lekar Karol Fabiani; —
v Radovljici lekar Aleks. Roblek; — v Novem Mestu
lekar Dominik Rizzoli, lekar Bergmann; — v Kamniku
lekar J. Močnik; — v Črnomlju lekar Iv. Blažek. (798-7)